

[Christmas Møller.]

et Avisreferat, som det ærede Medlem henviser til — om dette Forligs Indhold, i Modsætning til, hvad der tidligere er gjort, den, at man overhovedet ikke aner Omfanget af det Forlig, man selv er indgaaet paa?

Aksel Larsen: Jeg ser ikke nogen Grund til at ændre min Opfattelse af det konservative Folkeparti og dets pludselig opstaaede Interesse for fuldkommen Aabenhed og ordentlige parlamentariske Former for Forhandlingerne i et saakaldt Parlament. Vi Kommuniste har aldrig nogen Sinde drømt om, at der herskede disse paastaaede parlamentariske Former; vi er indstillede paa, at man netop behandler Sagerne paa den Maade, man behandler dem paa: organiserer Skyggeparlamente og den Slags Ting. Vi vil naturligvis bruge det foreliggende Tilfælde og hele dette Forlig til overfor Befolkningen at vise, at den i Virkeligheden gennem det parlamentariske System ingenting har at skulle have sagt.

Det ærede Medlem Hr. Rager fandt det fornødent ved sin Optræden at erindre om, at der ogsaa findes et radikalt Parti i dette Forlig. Det kunde ogsaa gøres fornødent, fordi man ellers er indstillet paa, at der kun eksisterer to Regeringspartier: Socialdemokratiet og Venstre. Jeg kan ikke rigtig forstaa dette. Der findes ikke Sæts i Forslaget, kun Tal — ja, undskyld, vi kan godt vælge det ene Ord frem for det andet, men der staar altsaa stadig væk:

„anvende indtil 85 Kr. og i de øvrige Kommuner indtil 50 Kr. gennemsnitlig pr. understøttet Person“.

Jeg erindrer dog om, at i Bemærkningerne til Socialministerens oprindelige Lovforslag var der i Beregningen regnet med 90 og 60 Kr. som Maksimumsudgift pr. understøttet Person, og der var ikke Tale om noget Gennemsnit. Da jeg ikke har hørt, at man er gaaet bort fra dette Grundlag, maa jeg regne med dette som en Slags Sæts, jeg er for øvrigt heller ikke bange for, at Kommunerne vil være synderlig hidsige for at overskride det. Kendsgæringen er, at de tilsvarende Tal tidligere var 60 og 90, nu 50 og 85, at man, som det fremgaar af Forhandlingerne i Landstinget, beregner, at der ved denne Nedskæring spares 1,2 Millioner, der skal bruges til delvis Gennemførelse af Kødordningen; det er altsaa rigtigt, hvad jeg sagde.

Det ærede Medlem bebrejder mig Ensidighed. Det er ingen Bebrejdelse, det er en Ros. Vi Kommuniste gaar ikke hen og fortæller, at vi er alsidige, vi overlader det til Regeringspartierne at fortælle, at de vare-

tager alle Interesser her i Samfundet, til Trods for, at det er en ubestridelig Kendsgæring — det fremgaar bl. a. ogsaa af Socialdemokratiets gamle Program, som jeg citerede forleden Dag —, at der ingen Fællesinteresser findes i dette Samfund. Vi repræsenterer Underklassens Interesser og er naturligvis ensidige i vor Repræsentation af dem, vi skal ikke repræsentere andre Interesser. Det har ikke noget at gøre med, at vi skulde mene, at de arbejdsløses Interesser skal varetages fremfor de arbejdendes, aldeles ikke, selvfølgelig har disse to Kategorier samme Interesser, men det ændrer ikke, at hele Arbejderklassen bliver ramt, hvis de arbejdsløses Vilkaar bliver ikke forbedrede, men forværrede, og det er det sidste, der er Tilfældet, ogsaa paa Trods af dette Lovforslag. Jeg vil erindre de tre Regeringspartier — vi tager det radikale Parti med — om, at de tre Partier i Kraft af den Valutalov, det konservative Folkeparti og Retsforbundet stemte for, har gennemført en Krone-nedskæring og derover nu er i Færd med at gennemføre en Række kunstige Prisforhøjelser, hvor bl. a. denne Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer spiller en ikke ringe Rolle, med andre Ord, de arbejdsløses Understøttelsers Værdi bliver i Almindelighed betydeligt forringet, og selv om denne Vinterhjælp til de arbejdsløse tildeles i det fulde Omfang, saa at deres Stilling virkelig bliver saa meget forbedret, som det skal fremgaa af Lovforslaget, vil deres Stilling alligevel blive daarligere end før Kriseforligets Afslutning. I øvrigt er der ikke i det fremførte gjort noget alvorligt Forsøg paa at modbevise det, jeg har sagt, nemlig, at Lovforslaget væsentlig kommer til at aflaste Kommunerne, og at hvad de arbejdsløse reelt faar, er minimalt. Deres Hjæpekassebevilgninger vil blive skaaret ned, naar denne Lov føres ud i Livet. Kommunerne faar en vis Fordel ud af det, idet de faar mere refunderet af Statskassen. Vort Parti kan naturligvis ikke have noget imod, at Kommunerne faar noget refunderet af Statskassen, men derfor er det alligevel nødvendigt at slaa fast netop nu, hvor man her udbasunerer alle de Fordele og den kolossale Ekstrahjælp, at det er ikke rigtigt; det bliver minimalt, hvad de arbejdsløse reelt faar.

Den højtærede Socialminister nægter at svare det kommunistiske Parti. Jeg forstaaer det udmærket godt, rent bortset fra, at det er vanskeligere at svare os Kommuniste, end det er at svare f. Eks. det konservative Folkeparti, der ganske pludselig og maaske ret uformodet har stillet sig i Opposition til Regeringen. Jeg for-